

Євреям 4

Автор послання заохочує Божих людей мати м'які серця стосовно Його шляхів та Його праці. Важливою частиною закону Божого був день суботній. У людей були переміни і вони мали спокій. Питання спокою в Бозі залишається викликом, з чого і розпочинається цей розділ. Другою головною темою є ілюстрація сили Божого слова і третьою - первосвященницька роль Ісуса, та її величезна користь для нас!

Суботній спокій

Це просто прекрасно, що ми можемо повністю спочити в завершеній роботі Христа. Дуже легко стати законником і не приймати Божої благодаті, яка даром пропонується нам, як грішникам. Коли ми намагаємося власними зусиллями догодити Богові, або виконувати Його роботу, ми терпимо невдачу і не маємо миру. Мир і спокій приходять тоді, коли ми повністю довіряємо, що Бог зробив все для нашого спасіння. Те, що Бог спочив, коли створив цей світ, свідчить нам про те, що Він спочив тоді, коли завершив завдання. Бог відкрив можливість для свого народу володіти землею, яку Він їм обіцяв, але їм потрібно було знайти баланс між тяжкою працею і Його волею, завжди знаходячи спокій в Його характері та доброті.

Слово Боже

Вірші 12-13 описують могутню силу Божого Слова. Слово Боже живе, воно не лише історія, і Бог до цього часу говорить. Слово Боже не пасивне, воно активне, воно працює в житті тих, хто слухає. Боже

слово, як меч. Воно гостре і здатне відсікати наші зовнішні та поверхневі частини, і здатне завдати удару по самій суті нашого ества. Боже слово здатне винести на світло все те, що приховане. Воно наполегливе та скрупульозне. Боже слово здатне дослідити наші мотиви та глибокі внутрішні відчуття. Ніщо не сховане від Бога. Все є відкритою книгою, яку від читає, і ми підзвітні Йому в своєму житті.

Ісус, наш Великий Первосвященник

Ісус прийшов у тілі. Він прожив безгрішне життя, помер на хресті, вознісся на небо, щоб тріумфально сісти по правиці Бога. Ісус - Божий Син. Він - наш Первосвященник. Він представляє нас. Він взяв наш гріх на себе, будучи абсолютно безгрішним. Ісус ототожнив себе з нами. Він розуміє наші слабкості, знає все про наші спокуси по плоті, він пережив все це сам, але отримав над усім перемогу!

Престол благодаті

Ми маємо заохочення приходити зі сміливістю та впевненістю до Ісуса, яких хоче виявляти нам свою милість та поширювати благодать на нас в нашому нужденному положенні. Якщо ми прийдемо до Нього з розкаяним серцем, він потурбується про наші нужди.

Питання для роздуму:

1. Настільки серйозно ми сприймаємо потребу в спокої, щоб покладатися на Божу благодать та уникнути занепокоєння та тиску на самих себе?
2. Чи є ми люди віри та слухняності чи ще повні невір'я, якого потрібно позбутися?

3. Чи відповідаємо ми на застереження могутнього слова Божого чи ігноруємо те, що каже Бог?
4. Чи добре ми орудуємо могутнім знаряддям Божого слова, яке як меч у наших руках?
5. Чи приходимо ми до Божого престолу з впевненістю, чи відкриваємо ми благодать, яку він хоче дати нам?

Божих благословінь!

Річард Брантон